

Στη Μοργκάνα

Είσαι για μένα σαν κύμα
που με παίρνει ορμητικά
και μετά αργά αποσύρεται
αφήνοντάς με στην ακτή.

Είσαι για μένα σαν φωτιά,
Ο στύλος της καρδιάς μου
προβάλλει στο σύμπαν
σπινθήρες πάθους.

Είσαι η γη που θα με δεχτεί
μετά τη ζωή τούτη,
για να συνεχίσω την πορεία
προς την αιωνιότητα.

Θα 'μαστε δυο γεράκια στον άνεμο,
με φτερούγες παλλόμενες
κι ανήσυχα μάτια
που θωρούν το άπειρο.

(Ποίηση από το βιβλίο: "WWW. GiordanoBruno" υπό Guido del Giudice.
Μετάφραση στην ελληνική: Στέφανος Αλκ. Παϊπέτης).